

عنوان مقاله:

پایش و ارزیابی درختان مثمر و غیر مثمر کشت شده در آبخوان به منظور معرفی سازگارترین گونه برای احیاء اصلاح، تنوع زیست محیطی و توسعه پایدار کشاورزی در آبخوان پلدشت

محل انتشار:

همایش ملی تنوع زیستی و تاثیر آن بر کشاورزی و محیط زیست (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

میرطاهر قائمی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی

اسماعیل علیزاده - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی

شهرام عابدی ساعتلو - کارشناس پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجانغرب

ایوب عزیزی - کارشناس پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجانغرب

خلاصه مقاله:

پخش سیلاب و آبخوانداری تفکر و بینش نوین بر اساس اصول آبخیزداری را ارائه داده و بعنوان یک راهکار مناسب برای مهار و استفاده بهینه از سیلاب ها و تغذیه مصنوعی توام با مدیریت بهینه نزولات آسمانی ، سیلابها و آبهای زیر زمینی به منظور احیاء اصلاح مراتع ، توسعه منابع محیط زیست و حیات وحش و بهبود کمی و کیفی منابع آب برای دستیابی به اهداف چند منظوره تنوع زیست محیطی، توسعه پایدار منابع طبیعی و کشاورزی جهت افزایش درآمد بهره برداران را بدنبال خواهد داشت. محسوب می گردد. در این راستا عملیات بیولوژیک طرح آبخوان پلدشت آذربایجان غربی در سطح 700 هکتار بعد از اتمام عملیاتی خاکی در سال 1376 با کشت درختان مثمر و غیر مثمر از جمله بنه ، آلبالو ، سماق ، انگور ، بادام ، سنجد ، سرو خمره ای و سرو نقره ای بر حسب سازگاری با موقعیت آب و هوایی ، بافت خاک ، ساختمان خاک و شرایط اکولوژیک آبخوان پلدشت شروع گردید. پایش بیولوژیک نهالهای مثمر و غیر مثمر کاشته شده با اندازه گیری پارامترهای مثل قطر یقه ، ارتفاع نهال ، قطر تاج و پوشش درصد زنده مانی و عملکرد درختان مثمر در سال 82 شروع و تا سال 1384 به طول انجامید. در این تحقیق انتخاب نمونه های لازم برای اندازه گیری پارامترهای مورد مطالعه در نهالهای مثمر و غیر مثمر به نحوی که از هر گونه درختی حداقل 30 نمونه معرف جامعه آماری مگر در گونه هایی که تعداد آنها کمتر از 30 اصله بود کل نهالهای کاشته شده مورد اندازه گیری قرار گرفت ، به روش ردیفی سیستماتیک تصادفی انجام گرفت . پارامترهای مورد مطالعه در نهالهای مثمر و غیر مثمر در دو موقعیت زمانی (اوایل فصل رشد و آخر فصل زراعی) اندازه گیری و درصد زنده مانی آنها بصورت مشاهده ای ثبت شد. نتایج حاصل از اندازه گیری پارامترهای مذکور و بر اساس مشاهدات نشان می دهد که در ختان بنه و سنجد از نظر رشد و افزایش قطر یقه ، ارتفاع نهال و درصد زنده مانی بالای 85 % درصد نسبت به سایر نهالهای کاشته شده نتیجه بهتری دارند. بطوریکه میانگین سه سال اندازه گیری و آمار برداری نشان داد که درصد زنده مانی برای بنه 90 درصد و سنجد 80 درصد می باشد ، لذا با توجه به نتایج فوق مناسب ترین و سازگارترین ارقام در ختان مثمر و غیر مثمر برای کشت در عرصه آبخوان و شرایط مشابه به ترتیب بنه (پسته) و سنجد پیشنهاد می شود

کلمات کلیدی:

پایش - پخش سیلاب - آبخوانداری - سازگاری- احیاء و اصلاح- تنوع زیست و محیطی- توسعه پایدار -در ختان مثمر و غیر مثمر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/161107>

